

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ПОРІВНЯЛЬНО-АНАЛІТИЧНЕ ПРАВО

2/2013

WWW.PAP.IN.UA

**Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»
Міністерства освіти і науки України**

**Електронне наукове видання
«Порівняльно-аналітичне право»**

№ 2, 2013

**Ужгородський національний університет
Ужгород 2013**

ББК 72.96.67
УДК 001:34

Порівняльно-аналітичне право – електронне наукове фахове видання юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор: **Бисага Юрій Михайлович** – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Заст. гол. редактора: **Бєлов Дмитро Миколайович** – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Відповідальний секретар:

Рогач Олександр Янович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Члени редакційної колегії:

Фазикош Василь Георгійович – кандидат юридичних наук, професор, декан юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Ярема Василь Іванович – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри господарського права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Семерак Олександр Созонович – кандидат юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Лемак Василь Васильович – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, завідувач кафедри теорії та історії держави і права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Лазур Ярослав Володимирович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри господарського права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Сідак Микола Васильович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри господарського права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Бєдь Віктор Васильович – доктор юридичних наук, професор, ректор Карпатського університету ім. А. Волошина

Федоренко Владислав Леонідович – доктор юридичних наук, професор, заступник начальника Навчально-наукового інституту заочного та дистанційного навчання – декан юридичного факультету Національної академії внутрішніх справ

Сєврюков Олександр Павлович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального та конституційного права Люберецької філії Російського державного соціального університету (м. Люберці, Російська Федерація)

**Рекомендовано до опублікування Вченою радою
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
протокол № 10 від 30 квітня 2013 року.**

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Вергелес Д.Є. КОДИФІКАЦІЯ ЯК ПРОЦЕС УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА	12
Войтанович О.Й. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ ІДЕОЛОГІЇ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ЗАПОЗИЧЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ	14
Гриб А.М. ПРИМИРЕННЯ ТА ВІДНОВНЕ ПРАВОСУДДЯ У ПРАВОВОМУ ЖИТТІ КИЇВСЬКОЇ РУСІ	19
Дубчак Л.С., Дубчак Н.С. ВИКОРИСТАННЯ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ В ПРАВОНАХОДИСНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ КЛІНІК УКРАЇНИ	22
Дутко А.О. ОСОБЛИВОСТІ ЮРИДИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ ПРИВАТНОГО ТА ПУБЛІЧНОГО ПРАВА	25
Дячишин Я.В. ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ СУСПІЛЬСТВА	28
Заморська Л.І. СИСТЕМНІСТЬ ТА НОРМАТИВНІСТЬ У ПРАВІ: ДІАЛЕКТИКА ВЗАЄМОДІЇ	31
Зіменко О.В. ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ПРЕЮДИЦІЇ У ЦИВІЛЬНОМУПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ	34
Козьмук Б.П. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА ПРО МОВИ В УКРАЇНІ (1917-1996 РР.): ІСТОРІОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	38
Наливайко Т.В. ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ І НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ	40
Ніжиборська Л.А. КРИТЕРІЇ КЛАСИФІКАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ НОРМ	44
Подорожна Т.С. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВОГО МЕТОДУ В ДОСЛІДЖЕННІ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	46
Пундор Ю.О. ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ВДОСКОНАЛЕННЯ У ТЕОРІЇ ПРАВА КЛАСИФІКАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ ПРАВА З УРАХУВАННЯМ ПОТРЕБ ГАЛУЗЕВИХ ТЕОРІЙ (НА ПРИКЛАДІ ТЕОРІЇ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА)	49
Сайфуліна Ю.В. ДУХОВНІ, НАУКОВІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРАВА У ЗАКОН	53
Сердюк В.О. ПРАВОВА РЕФОРМА В УКРАЇНІ ТА СУДОВА ВЛАДА: ПИТАННЯ ПРАВОТВОРЧОСТІ	56
Тополевський Р.Б. МІСЦЕ СТРУКТУРНИХ ЗВ'ЯЗКІВ В СИСТЕМІ ДЖЕРЕЛ ПРАВА	59
Тицька Я.О. СУБ'ЄКТНИЙ СКЛАД ОСВІТНИХ ПРАВОВІДНОСИН	62
Удовика Л.Г. ПРАВОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	65
Шаганенко В.П. ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ ПРАВА У РОМАНО-ГЕРМАНСЬКІЙ ПРАВОВІЙ СІМ'І	71

РОЗДІЛ 2.

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Бедь В.В. СВОБОДА СОВІСТІ: ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРАВЕРЕАЛІЗАЦІЇ	75
Бєлов Д.М. ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ: ЕВОЛЮЦІЯ СУЧАСНОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ	78
Заворотченко Т.М. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СУБ'ЄКТИВНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ Й ГРОМАДЯНИНА	81
Канатбек А. КОНСТИТУЦІЯ КЫРГЫЗСКОЙ РЕСПУБЛИКИ 2007 ГОДА: ПРЕЗИДЕНТ И РАЗДЕЛЕНИЕ ВЛАСТЕЙ	84
Кобрин В.С. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ГЛАВ УРЯДІВ КРАЇН ЄС З МОНАРХІЧНОЮ ФОРМОЮ ПРАВЛІННЯ	87
Логачова В.В. ЕФЕКТИВНІСТЬ ФОРМ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ НА РОЗВИТОК ДЕМОКРАТИЧНИХ ВИБОРІВ В УКРАЇНІ	91
Лукашенко А.А. АРТИКУЛЯЦІЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ В НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	95
Мельник А.Г. ЮРИДИЧНА ПРИРОДА АКТИВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН	99
Можаровська К.В. ЩОДО СУЧАСНОГО СТАНУ МУНІЦИПАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	103
Палінчак М.М. СВОБОДА СОВІСТІ ТА СВОБОДА РЕЛІГІЇ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ	106
Придачук О.А. СУДОВА ВЛАДА В МЕХАНІЗМІ СТРИМУВАНЬ ТА ПРОТИВАГ	108
Снігур І.Й. ВПЛИВ ПАРЛАМЕНТУ УКРАЇНИ НА КОНСТИТУЦІЙНУ ПРИРОДУ ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ (НА ПРИКЛАДІ УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ)	111
Суран А.В. ПРАВО ГРОМАДЯН НА ОБ'ЄДНАННЯ: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ	114

Тарасенко К.В. МОДЕЛІ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОПОЗИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	117
Фрідманський Р.М. УРЯД УКРАЇНИ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ	122

РОЗДІЛ 3**ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС;
СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО** 127

Білоус О.С. ЗМІСТ ДОГОВОРУ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ В РАМКАХ ПРИНЦИПІВ УНІДРУА	127
Венгринюк Ю.В. ОСНОВНІ ДЖЕРЕЛА КОЛІЗІЙНОГО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ТА УКРАЇНИ У СФЕРІ ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИН	130
Вонсович Х.І. ДОПОМІЖНІ РЕПРОДУКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕВОЛЮЦІЮ ІНСТИТУТУ ШЛЮБУ ТА СІМ'Ї	134
Гончарова А.В. ЕМПІРИЧНА ЧАСТИНА: ПРИКЛАДИ ДІЯЛЬНОСТІ, ОБСЯГ ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКИ СУБ'ЄКТІВ СПАДКУВАННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА	138
Гуменний Р.В. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВА ОХОРОНА КОМЕРЦІЙНИХ (ФІРМОВИХ) НАЙМЕНУВАНЬ	141
Гусаров К.В. ОСОБЛИВОСТІ ОКРЕМОЇ УХВАЛИ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	143
Заборовський В.В. ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПІДСТАВИ УЧАСТІ АДВОКАТА В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	146
Іваненко М.А. ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК РЕСТИТУЦІЇ В ЗАРУБІЖНИХ ПРАВОПОРЯДКАХ	149
Короєд С.О. ОЦІНКА СТАНУ РЕФОРМУВАННЯ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	154
Крисань Т.Є. ГАРАНТІЇ ПРАВ СПАДКОЄМЦІВ: МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ТА ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТИ	158
Курінювська Л.А. ЮРИДИЧНИЙ ЗМІСТ ЗВОРОТНОГО ПРАВОВІДНОШЕННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	163
Нерода Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПРОДЮСЕРСЬКОГО ДОГОВОРУ НА ПРИКЛАДІ ШОУ-БІЗНЕСУ УКРАЇНИ ТА РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ	166
Ратушна Б.П. ДОКАЗИ ЯК ОСНОВНІ ІНСТРУМЕНТИ СУДОВОГО ПІЗНАННЯ	169
Чижмар К.І. НОТАРІАТ В УКРАЇНІ: ПИТАННЯ КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ	172
Чубоха Н.Ф. ПРИНЦИП ДОБРОСОВІСНОСТІ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	175
Ярошевська Т.В. ГАРМОНІЗАЦІЯ ТА УНІФІКАЦІЯ НОРМ В ЄС У СФЕРІ ОХОРОНИ ПРОМИСЛОВИХ ЗРАЗКІВ	179

РОЗДІЛ 4**ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО,
ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО** 182

Гарагонич О.В. ПЕРСПЕКТИВИ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ У КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА	182
Іванюта Н.В. ЩОДО ПРИНЦИПУ СПРАВЕДЛИВОСТІ В ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ	185
Корчак Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ТОРГОВИХ ТА ІНШИХ ЧЕСНИХ ЗВИЧАЇВ В КОНКУРЕНТНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	189
Науменко А.В. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО ТА ГРОМАДСЬКОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН У СФЕРІ ОЦІНКИ МАЙНА	192
Присяжнюк М.П. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КОНКУРСНИХ ТОРГІВ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ	196
Савінова В.М. СОЦІОЛОГІЧНИЙ ПРИНЦИП ЯК ПРИНЦИП ГОСПОДАРЮВАННЯ	200

РОЗДІЛ 5**ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ** 203

Андрій В.В. СТРАХОВІ ДОПОМОГИ У СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВОГО ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ	203
Городецька Ю.Ю. СИСТЕМА ОСВІТИ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ: ПОДОЛАННЯ СЕРЕДОВИЩА ОБМЕЖЕННЯ	205
Диденко-Чинтимур Д.С. К ВОПРОСУ О СОВЕРШЕНСТВОВАНИИ ПРАВОВОГО РЕЖИМА ГОСУДАРСТВЕННЫХ СОЦИАЛЬНЫХ ВНЕБЮДЖЕТНЫХ ФОНДОВ	209
Селецький О.В. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ ЗАОХОЧЕННЯ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ	212

РОЗДІЛ 6**ЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО;
ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО 215**

Василенко С.І. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗБУТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ	215
Горіславська І.В., Сіра Д.М. СЕЛЕКЦІЙНІ ДОСЯГНЕННЯ В РОСЛИННИЦТВІ ТА ТВАРИННИЦТВІ ЯК ОБ'ЄКТИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	218
Коритнюк (Гончарова) Н.М. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАХИСТУ ГРУНТІВ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЄС: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	221
Піддубна Д.С. ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХИСТУ ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ НА СТАДІЇ СЕЛЕКЦІЇ У РОСЛИННИЦТВІ	224
Сюйва І.С. РОЗВИТОК НАУКОВОЇ ДУМКИ ПРО ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ З ВІДОКРЕМЛЕНИМИ ФЕРМЕРСЬКИМИ САДИБАМИ В УКРАЇНІ	229

РОЗДІЛ 7**АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО 232**

Басс В.О. ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ У ПОПЕРЕДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ І ПРАВОПОРУШЕНЬ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ЙОГО В РЕФОРМУВАННІ МІЛІЦІЇ УКРАЇНИ	232
Бутенко Л.А. НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ІНСПЕКЦІЇ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ: ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ	237
Віхляєв М.Ю. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ АКТИВНОЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ ГРОМАДСЬКИМИ ОБ'ЄДНАННЯМИ ПІД ЧАС ДІЯЛЬНОСТІ У СКЛАДІ ГРОМАДСЬКИХ РАД ПРИ ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ	240
Іванова Л.Ю. ПОНЯТТЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПОСЛУГИ ЯК ПРАВОВОЇ ФОРМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ	243
Калінін Р.С. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАК АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР	247
Кириченко Ю.М. РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМКИ	251
Кононенко Ю.В. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ПОРУШЕННЮ ПРАВА НА СПРАВЕДЛИВИЙ СУДОВИЙ РОЗГЛЯД В УКРАЇНІ	255
Лиско Г.О. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОЗВІЛЬНОЇ ПРОЦЕДУРИ У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА	258
Огороднікова І.І. ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ З ЦІННИМИ ПАПЕРАМИ В СВІТЛІ РЕФОРМУВАННЯ ПІДХОДІВ ДО ОПОДАТКУВАННЯ ПОДАТКОМ ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ	262
Позняков С.П. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	266
Сквірський І.О. ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ	271
Собакарь А.О. ХАРАКТЕРИСТИКА АДМІНІСТРАТИВНОГО НАГЛЯДУ ТА ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	274
Фещук В.В. ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ЗМІСТУ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ	277
Шатрава С.О. ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ОВС ЯК КОРУПЦІЙНИЙ РИЗИК В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ	280
Шутова О.С. ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ ПОДАТКОВИХ ЗВІЛЬНЕНЬ	282

РОЗДІЛ 8**КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ;
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО 287**

Березовська Н.І. ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО ОБЛІКУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	287
Вечерова Є.М. КРИМІНОГЕННІСТЬ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНУ ЯК НАСЛІДОК НЕОБГРУНТОВАНОЇ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ ДІЯНЬ: ОКРЕМІ ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПИТАННЯ	292
Вітко О.Ю. ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТА ЗЛОЧИНУ	294
Гриненко І.М. ВИКОРИСТАННЯ НЕФОРМАЛЬНИХ БАНКІВСЬКИХ СИСТЕМ КРАЇН АЗІЇ У ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ДОХОДІВ ВІД НАРКОБІЗНЕСУ	297
Ковалевська Є.С. УМИСНЕ ТА НЕОБЕРЕЖНЕ ЗНИЩЕННЯ АБО ПОШКОДЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА: ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ	302

Кузембасв О.С. ПОРІВНЯННЯ ПОНЯТЬ «КРИМІНАЛЬНИЙ ЗАКОН», «ЗАКОН ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ» ТА «КРИМІНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО».....	304
Огороднік К.М. ПОНЯТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ ПОМИЛКИ У СКЛАДІ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ.....	308
Осадча А.С. ДО ПИТАННЯ ПРО ФУНКЦІЇ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ.....	312
Політова А.С. КРИМІНОЛОГІЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ: ОЦІНКА, ТЕНДЕНЦІЇ, ПРОБЛЕМИ.....	315
Соловйова А.М. ВЛАСНІСТЬ У КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОМУ РОЗУМІННІ.....	320
Ступник Я.В. ПРО ДЕЯКІ НАПРЯМКИ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИНАМИ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ РЕЧОВИН У ГРУПАХ ПІДВИЩЕНОГО РИЗИКУ.....	323
Топорецька З.М. ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕКСПЕРТИЗИ СПЕЦІАЛЬНОГО ОБЛАДНАННЯ ЯК МЕХАНІЗМ БОРОТЬБИ З НЕЗАКОННИМ ГРАЛЬНИМ БІЗНЕСОМ.....	326
Фіалка М.І. СПЕЦІАЛЬНИЙ СУБ'ЄКТ В ЗЛОЧИНАХ У СФЕРІ ДОКУМЕНТООБІГУ.....	329

РОЗДІЛ 9

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ	335
Дынгу В.А. НЕГАТИВНІ ОБСТОЯТЕЛЬСТВА В СТРУКТУРЕ ОБСТАНОВКИ ПРЕСТУПЛЕННЯ.....	335
Кунтій А.І. ЖЕРТВА ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ УМИСНОГО ВБИВСТВА, ВЧИНЕНОГО В СТАНІ СИЛЬНОГО ДУШЕВНОГО ХВИЛЮВАННЯ.....	338
Натура Д.А. ИДЕАЛЬНЫЕ И МАТЕРИАЛЬНЫЕ СЛЕДЫ КАК ИСТОЧНИКИ КРИМИНАЛИСТИЧЕСКИ ЗНАЧИМОЙ ИНФОРМАЦИИ.....	341
Томіленко В.П. ЗАРУБІЖНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ПРО ЮВЕНАЛЬНУ ЮСТИЦІЮ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	344

РОЗДІЛ 10

СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА	347
Курило М.П. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ УЧАСНИКІВ СУДОВИХ ПРОЦЕСІВ: МОЖЛИВОСТІ УНІФІКАЦІЇ.....	347
Назарук О.І. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРОРА У СФЕРІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ.....	351
Семчук Ю.І. ФУНКЦІЇ ПРОКУРАТУРИ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	354
Сопільник Р.Л. СУДОВЕ ВПІЗНАННЯ ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ЗАСІБ ДОСЛІДЖЕННЯ ДОКАЗІВ СУДОМ.....	357
Шевченко Ю.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОДЕРЖАННЯ ЗАКОНІВ ЩОДО НАДАННЯ ТА ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ.....	361
Шестопапов Р.М. ПЕРСПЕКТИВИ ОПТИМІЗАЦІЇ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА.....	364

РОЗДІЛ 11

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО	370
Гарбазей Д.О. ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ МІЖАМЕРИКАНСЬКОЮ КОНВЕНЦІЄЮ ПРОТИ КОРУПЦІЇ.....	370
Львова Є.О. ДО ПИТАННЯ ПРО РОЗУМІННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ЯК ТЕНДЕНЦІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ.....	372
Процун С.С. ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «НЕЗАКОННИЙ КОМБАТАНТ».....	376
Сыррод Т.Л. ОБЕСПЕЧЕННЯ ПРАВ НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИХ, СОВЕРШИВШИХ УГОЛОВНЫЕ ПРАВОНАРУШЕНИЯ: МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВОЙ АСПЕКТ.....	380

РОЗДІЛ 12

ФІЛОСОФІЯ ПРАВА	385
Бедрій М.М. ВЧЕННЯ ПРО МЕТОД РЕНЕ ДЕКАРТА І ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ.....	385
Повар О.В. ДИТИНА ТА ЇЇ ПРАВА У ДАВНЬОРУСЬКІЙ ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВІЙ ДУМЦІ.....	388
Терехова Л.В. КОНЦЕПЦІЯ СУСПІЛЬНОГО ДОГОВОРУ ЯК ФІЛОСОФСЬКА ОСНОВА ПРАВОВИХ ІДЕЙ ЧЕЗАРЕ БЕККАРІА.....	391

CONTENTS

SECTION 1

THEORY AND HISTORY OF THE LAW AND THE STATE;

HISTORY OF POLITICAL AND LEGAL DOCTRINES..... 12

Verheles D.Ye. CODIFICATION AS THE PROCESS OF IMPROVEMENT OF LEGISLATION.....	12
Voitanovich O.Y. FOREIGN EXPERIENCE OF FORMATION OF LEGAL IDEOLOGY AND WAYS OF ITS LOANS FOR UKRAINE.....	14
Hryb A.M. RECONCILIATION AND RESTORATIVE JUSTICE IN THE LEGAL LIFE OF KIEVAN RUS.....	19
Dubchak L.S., Dubchak N.S. THE USE OF PRACTICE OF EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS AT HUMAN RIGHTS ACTIVITY OF LEGAL CLINICS OF UKRAINE.....	22
Dutko A.O. THE FEATURES OF LEGAL CONSTRUCTIONS PRIVATE AND PUBLIC LAW	25
Diachyshyn Ya.V. THE FUNCTIONAL APPROACH TO THE STUDY OF THE LEGAL SYSTEM OF THE SOCIETY	28
Zamorska L.I. CONSISTENCY AND REGULARITY IN LAW: DIALECTIC OF INTERACTION	31
Zimenko O.V. THE APPROACHES TO UNDERSTANDING OF PREJUDICE IN A CIVIL PROCEDURAL LAW OF UKRAINE: PROBLEMS OF THE THEORY AND PRACTICE OF ITS USE	34
Kozmuk B.P. FORMATION AND DEVELOPMENT OF THE LAW ON LANGUAGES IN UKRAINE (1917-1996): HISTORIOGRAPHICAL ASPECTS.....	38
Nalivaiko T.V. PUBLIC CONTROL AND NATIONAL SECURITY OF UKRAINE.....	40
Nizhyborska L.A. THE CRITERIA OF CLASSIFICATION OF SOCIAL NORMS.....	44
Podorozhna T.S. FEATURES OF USE OF COMPARATIVE LEGAL METHODS TO INVESTIGATE LEGAL SYSTEM OF UKRAINE.....	46
Pundor Yu.O. ABOUT THE NEED TO IMPROVE THE CLASSIFICATION OF SUBJECTS OF LAW IN THE LAW THEORY (ON THE EXAMPLE OF ECONOMIC LAW SUBJECTS).....	49
Saifuliva Yu.V. SPIRITUAL, SCIENTIFIC AND PRACTICAL ASPECTS OF TRANSFORMATION RIGHT IN LAW	53
Serduk V.O. LEGAL REFORM IN UKRAINE AND JUDICIAL AUTHORITIES: LAWMAKING QUESTION.....	56
Topolevskiy R.B. PLACE OF STRUCTURAL LINKS IN THE SYSTEM OF LEGAL SOURCES.....	59
Tytska Ya.O. SUBJECT COMPOSITION OF LEGAL EDUCATIONAL RELATIONS	62
Udovyka L.H. THE LEGAL POLICY OF UKRAINE IN CONDITIONS OF GLOBALIZATION.....	65
Shahanenko V.P. THE FEATURES OF THE LEGAL SYSTEM OF THE ROMAN-GERMANIC LEGAL FAMILY	71

SECTION 2

CONSTITUTIONAL LAW; MUNICIPAL LAW 75

Bed V.V. FREEDOM OF CONSCIENCE: GENERAL PRINCIPLES OF IMPLEMENTATION OF LAW.....	75
Bielov D.M. AMENDMENTS TO THE CONSTITUTION OF UKRAINE: THE EVOLUTION MODERN CONSTITUTIONALISM	78
Zavorotchenko T.M. PECULIARITIES OF IMPLEMENTATION OF SUBJECTIVE POLITICAL RIGHTS AND FREEDOMS OF MAN AND CITIZEN	81
Kanatbek A. CONSTITUTION OF THE KYRGYZ REPUBLIC OF 2007: PRESIDENT AND SEPARATION OF POWERS	84
Kobryn V.S. THE CONSTITUTIONAL AND LEGAL STATUS OF HEADS OF EU COUNTRIES WITH A MONARCHICAL FORM OF GOVERNMENT	87
Lohachova V.V. EFFICIENCY OF FORMS OF PUBLIC CONTROL ON DEVELOPMENT OF DEMOCRATIC ELECTIONS IN UKRAINE.....	91
Lukashenko A.A. ARTICULATION AUTHORITY OF COMMUNITY ORGANIZATIONS IN LEGAL ACTS OF UKRAINE AND FOREIGN COUNTRIES	95
Melnyk A.H. THE LEGAL NATURE OF THE ACTS OF THE LOCAL SELF-GOVERNMENT IN UKRAINE IN THE SPHERE OF REGULATION OF LAND RELATIONS.....	99
Mozharovska K.V. ON THE MODERN STATE OF MUNICIPAL LEGISLATION OF UKRAINE.....	103
Palinchak M.M. FREEDOM OF CONSCIENCE AND FREEDOM OF RELIGION: THEORETICAL AND LEGAL CHARACTERISTICS	106
Prydachuk O.A. JUDICIARY IN MECHANISMS OF CHECKS AND BALANCES	108
Snihur I.Y. INFLUENCE OF PARLIAMENT OF UKRAINE ON CONSTITUTIONAL NATURE OF GOVERNMENT INSTITUTIONS (USING THE EXAMPLE OF REPRESENTATIVE OF VERHOVNA RADA OF UKRAINE ON HUMAN RIGHTS).....	111

Suran A.V. RIGHT OF CITIZENS IN ASSOCIATION: CONSTITUTIONAL AND LEGAL FOUNDATIONS.....	114
Tarasenko K.V. MODEL REGULATION CONSTITUTIONAL AND LEGAL OPPOSITION ACTIVITIES IN FOREIGN COUNTRIES	117
Fridmanskyi R.M. GOVERNMENT OF UKRAINE: CURRENT ISSUES OF FORMATION	122

SECTION 3**CIVIL LAW AND CIVIL PROCESS; FAMILY LAW; INTERNATIONAL PRIVATE LAW 127**

Bilous O.S. CONTENT OF CONTRACT: COMPARATIVE ANALYSIS IN SCOPES OF THE UNIDROIT PRINCIPLES	127
Venhryniuk Yu.V. THE MAIN SOURCES OF PRIVATE INTERNATIONAL LAW IN THE EU AND UKRAINE IN THE SCOPE OF CONTRACTUAL OBLIGATIONS.....	130
Vonsovych Kh.I. ASSISTED REPRODUCTIVE TECHNOLOGIES AND THEIR INFLUENCE ON THE EVOLUTION OF THE INSTITUTION OF MARRIAGE AND FAMILY	134
Honcharova A.V. THE EMPIRICAL PART: EXAMPLES OF ACTIVITIES, SCOPE OF RIGHTS AND DUTIES OF SUBJECTS OF INHERITANCE OF COPYRIGHT	138
Humennyi R.V. THE INTERNATIONAL AND LEGAL PROTECTION OF COMMERCIAL (PROPRIETARY) NAMES	141
Husarov K.V. THE SPECIAL RULING AS MEANS TO RESPOND TO VIOLATIONS OF LAW REVEALED IN THE CIVIL PROCEEDINGS.....	143
Zaborovskiy V.V. ANALYSES OF THE REASONS OF LAWYER'S PARTICIPATION IN A CIVIL PROCEEDING	146
Ivanenko M.A. THE ORIGIN AND DEVELOPMENT OF THE LEGAL INSTITUTION OF RESTITUTION IN FOREIGN LEGAL ORDERS.....	149
Koroied S.O. ASSESSMENT OF THE STATE OF REFORM OF CIVIL PROCEDURAL LEGISLATION OF UKRAINE AND ITS IMPACT ON THE EFFECTIVENESS OF CIVIL LITIGATION	154
Krysan T.Ye. THE GUARANTEES OF THE RIGHTS OF HEIRS: METHODOLOGICAL AND PRACTICAL ASPECTS	158
Kurinovska L.A. LEGAL CONTENT REVERSE RELATIONSHIP IN CIVIL LAW UKRAINE.....	163
Neroda Yu.Yu. THE FEATURES OF PRODUCER'S AGREEMENT ON THE EXAMPLE OF SHOWBIZ OF UKRAINE AND RUSSIAN FEDERATION.....	166
Ratushna B.P. PROOFS AS BASIC INSTRUMENTS OF JUDICIAL COGNITION.....	169
Chyzhmar K.I. NOTARIES IN UKRAINE: THE CONTROL ISSUES.....	172
Chubokha N.F. HONESTY AS A CIVIL LAW PRINCIPLE OF UKRAINE	175
Yaroshevska T.V. HARMONIZATION AND UNIFICATION OF NORMS IN EU IN THE SPHERE OF PROTECTION OF INDUSTRIAL PROPERTY	179

SECTION 4**ECONOMIC LAW; ECONOMIC PROCEDURAL LAW 182**

Harahonych O.V. PROSPECTS OF THE SECURITIES MARKET IN THE CONTEXT OF THE TAX REFORM LEGISLATION	182
Ivaniuta N.V. TO THE PRINCIPLE OF FAIRNESS IN THE ECONOMIC LEGAL PROCEEDINGS.....	185
Korchak N.M. APPLICATION OF TRADE AND OTHER FAIR PRACTICES IN THE MECHANISM OF THE SUBSTANTIVE COMPETITION LAW.....	189
Naumenko A.V. FEATURES OF STATE AND PUBLIC REGULATION OF RELATIONS IN THE SPHERE OF PROPERTY VALUATION	192
Prysiazhniuk M.P. FEATURES OF LEGAL REGULATION OF COMPETITIVE BIDDING IN THE PUBLIC PROCUREMENT.....	196
Savinova V.M. SOCIOLOGICAL PRINCIPLE AS THE PRINCIPLE OF BUSINESS ACTIVITY	200

SECTION 5**LABOUR LAW; SOCIAL SECURITY LAW 203**

Andriyiv V.V. INSURANCE HELP IN THE SYSTEM OF OBLIGATORY STATE SOCIAL INSURANCE.....	203
Horodetska Yu.Yu. Городецька Ю.Ю. СИСТЕМА ОСВІТИ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ: ПОДОЛАННЯ СЕРЕДОВИЩА ОБМЕЖЕННЯ	205
Didenko-Chintimur D.S. TO THE PROBLEM OF IMPROVEMENT OF LEGAL REGIME OF THE STATE SOCIAL EXTRA-BUDGETARY FUNDS.....	209
Seletskyi O.V. THE THEORETICAL FRAMEWORK OF CERTAIN ASPECTS OF ENCOURAGEMENT OF DIPLOMATIC STAFF	212

SECTION 6**LAND LAW; AGRARIAN LAW; ENVIRONMENTAL LAW;
NATURE RESOURCES LAW 215**

Vasylenko S.I. ITO THE QUESTION OF LEGISLATIVE REGULATION SALES OF AGRICULTURAL PRODUCTS	215
Horislavska I.V., Sira D.M. PLANT-BREEDING ACHIEVEMENTS IN PLANT-GROWING AND STOCK-BREEDING AS OBJECTS OF LOW OF INTELLECTUAL PROPERTY	218
Korytniuk (Honcharova) N.M. LEGAL REGULATION OF SOIL BY THE EU LEGISLATION: EXPERIENCE FOR UKRAINE	221
Piddubna D.S. THE LEGISLATIVE FIXING OF DEFENSE OF PRODUCTION OF ORGANIC GOODS ON THE STAGE OF SELECTION IN A PLANT-GROWER	224
Suiva I.S. DEVELOPMENT OF SCIENTIFIC OPINION ON LEGAL STATUS FARMS WITH SEPARATE FARMERS HOMESTEAD IN UKRAINE.....	229

SECTION 7**ADMINISTRATIVE LAW AND PROCESS;
FINANCIAL LAW; INFORMATION LAW 232**

Bass V.O. THE USE OF PUBLIC PREVENTION OF CRIMES AND OFFENSES IN FOREIGN COUNTRIES AND PROSPECTS OF IT IN POLICE REFORM IN UKRAINE	232
Butenko L.A. THE BRANCH OF ACTIVITIES OF THE STATE INSPECTION OF UKRAINE ON PROTECTION OF CONSUMER RIGHTS: QUESTIONS OF THEORY AND PRACTICE.....	237
Vikhliaiev M.Yu. FEATURES OF IMPLEMENTATION OF ACTIVE ADMINISTRATIVE LEGAL PERSONALITY OF PUBLIC ASSOCIATION DURING ACTIVITY IN STOCK OF PUBLIC COUNCILS AT PUBLIC ADMINISTRATION BODIES.....	240
Ivanova L.Yu. THE CONCEPT OF ADMINISTRATIVE SERVICES AS A LEGAL FORM OF ADMINISTRATIVE AND JURISDICTIONAL ACTIVITIES OF THE INTERIOR.....	243
Kalinin R.S. CONTEMPORARY LEGAL DOCTRINE REGARDING THE NOTION AND FEATURES OF ADMINISTRATIVE PROCEDURES.....	247
Kyrychenko Yu.M. THE REFORMATION OF LOCAL SELF-GOVERNMENT IN UKRAINE: AN ESSENCE AND BASIC DIRECTIONS	251
Kononenko Yu.V. ADMINISTRATIVE AND LEGAL MEASURES OF PREVENTION OF VIOLATION RIGHT TO A FAIR JUDICIAL HEARING IN UKRAINE	255
Lysko H.O. ON THE ISSUE OF PERMIT PROCEDURE IN BUILDING SPHERE LEGAL REGULATION.....	258
Ohorodnikova I.I. TAXATION OF SECURITIES IN THE LIGHT OF APPROACHES O REFORM TAXATION PROFITS OF THE ENTERPRISE.....	262
Pozniakov S.P. PRIORITY ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF THE AGRICULTURAL SECTOR OF UKRAINE.....	266
Skvirskyi I.O. THE PRINCIPLES OF ORGANIZATION AND IMPLEMENTATION OF SOCIAL CONTROL IN PUBLIC ADMINISTRATION.....	271
Sobakar A.O. DESCRIPTION OF ADMINISTRATIVE SUPERVISION AND STATE CONTROL IN THE SYSTEM OF PUBLIC MANAGEMENT	274
Feshchuk V.V. COMPARATIVE LEGAL ANALYSIS OF THE CONTENTS RETIREMENT AND PENSION INSURANCE.....	277
Shatrava S.O. THE DISCRETIONARY POWERS OF POLICE OFFICERS AS THE CORRUPTION RISKS IN THE ACTIVITY OF THE INTERIOR.....	280
Shutova O.S. CONCEPTS AND TYPES OF TAX EXEMPTIONS.....	282

SECTION 8**CRIMINAL LAW AND CRIMINOLOGY; PENAL LAW 287**

Berezovska N.L. FORMING OF ACCOUNTING OF CONTEMPORARY CRIMINAL LAW	287
Vecherova Ye.M. CRIMINOGENIC FEATURES OF PENAL STATUTE AS A RESULT OF BASELESS CRIMINALIZATION OF DEEDS: SOME PROBLEMATIC ASPECTS OF THE QUESTION.....	292
Vitko O.Yu. ACADEMIC DEFINITION OF OBJECT OF CRIME.....	294
Hrynenko I.M. THE USE OF INFORMAL BANKING SYSTEMS IN ASIA COUNTRIES IN LEGALIZATION OF DRUG MONEY.....	297
Kovalevska Ye.S. WILLFUL AND NEGLIGENT MILITARY PROPERTY DESTRUCTION OR DAMAGE: THE FEATURES OF QUALIFICATION OF CRIMES	302
Kuzembaiev O.S. THE COMPARISON OF THE CONCEPTS «CRIMINAL LAW», «LAW OF CRIMINAL RESPONSIBILITY» AND «CRIMINAL STATUTE»	304

Ohorodnik K.M. THE NOTION AND THE MEANING OF JURIDICAL ERROR IN THE COMPONENT OF TAX EVASION IN THE CRIMINAL LAW OF UKRAINE	308
Osadcha O.S. TO THE PROBLEM OF THE FUNCTION OF THE CRIME	312
Politova A.S. CRIMINOLOGICAL SITUATION IN UKRAINE: EVALUATION, TRENDS, ISSUES	315
Soloviova A.M. PROPERTY IN THE CRIMINAL LAW SENSE.....	320
Stupnyk Ya.V. ABOUT SOME AREAS COMBATING CRIMES RELATED TO NARCOTIC SUBSTANCES IN HIGH-RISK GROUPS	323
Toporetska Z.M. ESTABLISHING REQUIREMENTS FOR SPECIAL EQUIPMENT AS THE MECHANISMS OF SUSPENSION ILLEGAL GAMBLING.....	326
Fialka M.I. SPECIFIC SUBJECT OF CRIMES IN THE DOCUMENT CIRCULATION SPHERE.....	329

SECTION 9**CRIMINAL PROCESS AND FORENSIC SCIENCE;
FORENSIC EXAMINATION;**

OPERATIVELY-SEARCH ACTIVITY	335
Dyntu V.A. NEGATIVE CIRCUMSTANCES IN THE STRUCTURE OF CRIME SITUATION.....	335
Kuntiy A.I. THE VICTIM AS A PART OF CRIMINOLOGICAL CHARACTERISTICS OF MURDER COMMITTED IN THE HEAT OF PASSION	338
Natura D.A. IDEAL AND MATERIAL TRACES AS SOURCES FORENSICALLY IMPORTANT INFORMATION	341
Tomilenko V.P. THE FOREIGN LEGISLATION ABOUT JUVENILE JUSTICE: COMPARATIVE AND LEGAL ASPECTS	344

SECTION 10**JUDICATURE; PUBLIC PROSECUTION AND ADVOCACY.....**

Kurylo M.P. PROCEDURAL RIGHTS AND DUTIES OF PARTIES OF A TRIAL: POSSIBLE UNIFICATION.....	347
Nazaruk O.I. INFORMATION-ANALYTICAL PROVIDING OF THE PROSECUTOR ACTIVITIES, DIRECTED ON THE COMPENSATION OF DAMAGE CAUSED BY CRIMINAL OFFENCE.....	351
Semchuk Yu.I. THE FUNCTIONS OF PROSECUTION AT THE CONTEXT OF THE EUROPEAN INTEGRATION PROCESSES.....	354
Sopilnyk R.L. JUDICIAL RECOGNITION AS PROCEDURAL AND ORGANIZATIONAL MEANS OF RESEARCH EVIDENCE BY THE COURT.....	357
Shevchenko Yu.V. CRITERIA FOR EVALUATION OF THE PROSECUTOR'S OFFICE TO ENSURE COMPLIANCE WITH LAWS ON THE PROVISION AND EFFICIENT USE OF LAND	361
Shestopalov R.M. PROSPECTS OF FUNCTIONAL OPTIMIZATION OF THE PROSECUTOR'S OFFICE OF UKRAINE OUTSIDE CRIMINAL JUSTICE AREA	364

SECTION 11**INTERNATIONAL LAW**

Harbazey D.O. LEGAL REGLAMENTATION TO RESIST CORRUPTION BY INTER AMERICAN CONVENTION AGAINST CORRUPTION	370
Lvova Ye.O. TO THE MATTER OF UNDERSTANDING OF GLOBALIZATION OF LAW AS A MODERNIZATION OF SCIENTIFIC LAW TENDENCY	372
Protsun S.S. ON THE DEFINITION OF «UNLAWFUL COMBATANTS».....	376
Syroied T.L. THE RIGHTS OF JUVENILES WHO HAVE COMMITTED CRIMINAL OFFENSES: INTERNATIONAL LEGAL ASPECTS	380

SECTION 12**PHILOSOPHY OF LAW**

Bedriy M.M. THE METHODOLOGICAL DOCTRINE OF RENÉ DESCARTES AND ITS SIGNIFICANCE FOR THE DEVELOPMENT OF LEGAL SCIENCE	385
Povar O.V. CHILD AND ITS RIGHTS IN PHILOSOPHICAL AND LEGAL THOUGHT OF ANCIENT RUS	388
Terekhova L.V. THE CONCEPT OF THE SOCIAL CONTRACT AS THE PHILOSOPHICAL BASIS OF LEGAL STUDY OF CESARE BECCARIA	391

СУБ'ЄКТНИЙ СКЛАД ОСВІТНІХ ПРАВОВІДНОСИН

SUBJECT COMPOSITION OF LEGAL EDUCATIONAL RELATIONS

Тицька Я.О.,

*аспірант кафедри теорії та історії держави і права
Міжнародного гуманітарного університету*

У статті розглянуто теоретичні напрацювання вчених з проблематики суб'єктів освітнього права. Виходячи із предмета освітнього права, запропоновано авторську класифікацію суб'єктів. Розглянуто співвідношення понять «суб'єкт освітніх правовідносин» і «суб'єкт правовідносин у сфері освіти».

Ключові слова: освітні правові відносини, суб'єкти освітніх правовідносин, суб'єкт правовідносин у сфері освіти, класифікація суб'єктів освітніх правовідносин.

В статье рассмотрены теоретические наработки ученых по проблематике субъектов образовательного права. Исходя из предмета образовательного права, предложена авторская классификация субъектов. Рассмотрено соотношение понятий «субъект образовательного правоотношения» и «субъект правоотношения в сфере образования».

Ключевые слова: образовательные правоотношения, субъект образовательных правоотношений, субъект правоотношений в сфере образования, классификация субъектов образовательных правоотношений.

The theoretical achievements of scientists on issues of the subjects of educational law are reviewed. Coming from subject of educational law own classification of subjects is offered. Correlation of categories «subjects of educational legal relationships» and «subjects of relations in the field of education» are considered.

Key words: educational legal relationships, subjects of educational legal relationships, subjects of relations in the field of education, classification of subjects of educational legal relationships.

Постановка проблеми. Дослідження освітнього права є перспективним напрямом розвитку вітчизняної юридичної науки, зважаючи на поступове входження України до європейського освітнього простору та наближення до стандартів інформаційного суспільства. Як і у будь-якій іншій галузевій юридичній науці, що проходить період свого становлення, питання про предмет правового регулювання – сферу суспільних відносин, що регулюється відповідною галуззю – є ключовим. Своєю чергою воно включає питання про суб'єктний склад освітніх правовідносин – коло осіб, які мають права і виконують обов'язки, передбачені нормами освітнього права.

Стан дослідження. З огляду на важливість означеного питання, проблематика суб'єктів освітніх правовідносин неодноразово була предметом дослідження вчених, серед яких слід назвати В. Шкатуллу, В. Сирих, В. Спаську, О. Кірімову, Д. Ягофарова, Н. Хрідіну. Зроблені ними висновки і рекомендації сприяють подальшому вдосконаленню освітнього законодавства та формують доктринальну основу освітнього права. Однак у працях вищезазначених науковців залишається дискусійним питання щодо суб'єктного складу освітніх правовідносин.

Також варто зазначити, що на сьогодні розвідки вітчизняних науковців з цієї проблематики практично відсутні. Саме тому метою статті є теоретичне узагальнення поняття «суб'єкти освітніх правовідносин» та з'ясування кола осіб, які можуть ними бути.

Виклад основного матеріалу. Проблема визначення кола суб'єктів освітніх правовідносин – першочергова для молоді науки освітнього права України. Згідно зі ст. 50 Закону України «Про освіту», суб'єктами освітніх правовідносин виступають: діти дошкільного віку, вихованці, учні, студенти, курсанти, слухачі, стажисти, клінічні ординатори, аспіранти, докторанти; педагогічні, наукові, науково-педагогічні працівники, спеціалісти; батьки або особи, які їх замінюють, батьки-вихователі дитячих будинків сімейного типу; представники підприємств, установ, кооперативних, громадських організацій, які беруть участь у навчально-виховній роботі. Проте Закон не дає визначення «суб'єкта освітніх правовідносин» та не розмежує суб'єктів, які реалізують свої права

та виконують обов'язки в освітніх правовідносинах від суб'єктів, які беруть участь у відносинах у сфері освіти.

Для досягнення поставленої в статті мети є необхідним звернутися до теоретичних розробок російських дослідників, оскільки вони просунулися у вирішенні цього питання значно далі. Але щодо суб'єктного складу освітніх правовідносин навіть серед російських науковців поки немає єдиної думки. Так, О. Кірімова до суб'єктів освітніх правовідносин відносить осіб, які навчаються, педагогічних працівників та навчальні заклади, зокрема загальноосвітні, та підкреслює, що характерною особливістю освітніх правовідносин є їх тристоронній характер [1]. Перелік суб'єктів освітніх правовідносин доповнює В. Спаська, відносячи до них батьків (законних представників), які покликані вирішувати допоміжні організаційні питання і за законом мають власні права і обов'язки [2, с.197].

Істотне значення для з'ясування суб'єктного кола освітніх правовідносин мають дослідження Д. Ягофарова. Всіх суб'єктів освітніх відносин науковець пропонує поділити на групи за різними критеріями, серед яких найбільш доцільним видається диференціація суб'єктів на індивідуальні (учень, вчитель, студент, директор (ректор) навчальної установи) та інституційні (навчальні заклади, їх підрозділи, органи управління освітою тощо) [3]. Як видається, ця диференціація суб'єктів потребує деякого уточнення. Теорія освітнього права розрізняє два на перший погляд схожі види правовідносин. Перший – освітні правовідносини, які виникають на основі норм освітнього права між особою, яка навчається, педагогічним працівником в межах навчального закладу у зв'язку із оволодінням особою, яка навчається, знаннями, уміннями, навичками, що визначені стандартами освіти. Другий вид правовідносин – відносини у сфері освіти, які складаються на основі норм адміністративного, цивільного, трудового, фінансового та інших галузей права і забезпечують не тільки процес і результат освітньої діяльності, а й функціонування всієї системи освіти.

Отже, існує нагальна необхідність розмежувати суб'єктів, які відносяться до освітніх правовідносин та до відносин у сфері освіти.

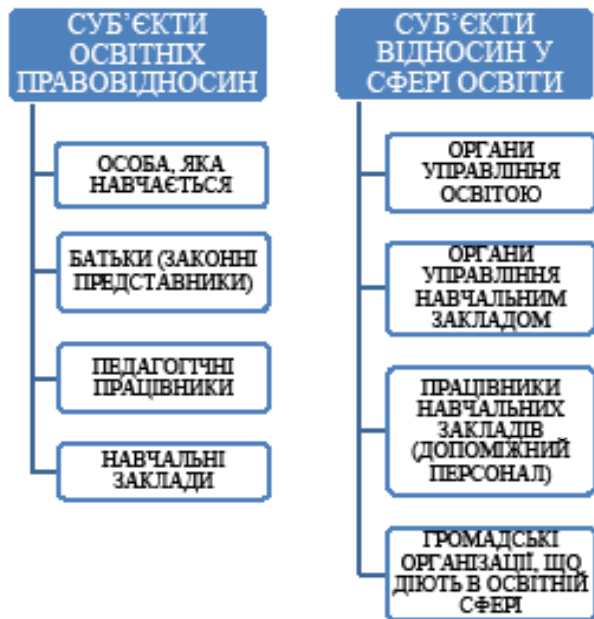

Рис. 1. Класифікація суб'єктів у системі освіти

Оскільки особи, які навчаються, є уповноваженою стороною у цих правовідносинах, зупинимося на них детальніше. Закон України «Про освіту» до осіб, які навчаються, відносить: вихованців, учнів, студентів, курсантів, слухачів, стажистів, клінічних ординаторів, аспірантів, докторантів.

Вступаючи в освітні правовідносини, особи, які навчаються, реалізують своє право на освіту, передбачене Конституцією України, нормами міжнародного та національного права. Для того, щоб переконатися, що освітні правовідносини є відмінними від адміністративних, цивільних та будь-яких інших, досить проаналізувати право на освіту, яким наділена уповноважена сторона у цих правовідносинах. Російський науковець Д. Хромов зазначає: «Це право має загальний характер, надається будь-якій фізичній особі незалежно від наявності громадянства і є рівним для усіх незалежно від статі, раси, національності, мови, походження, посади, майнового становища, місця проживання, ставлення до релігії, переконань, а також інших обставин» [4, с. 19]. Право на освіту не залежить від наявності освітньої

дієздатності. Як зауважує В. Сирих, освітня недієздатність не передбачена навіть для осіб з цивільною недієздатністю. Зокрема, визнані судом недієздатними психічно хворі люди мають право засвоювати спеціальні освітні програми, а також отримувати доступну для них систему загальних та професійних знань, навичок та умінь у системі корекційної освіти [5, с. 75]. Засудженим особам, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі, законом гарантується доступність і безоплатність повної загальної середньої освіти.

Отже уповноваженим суб'єктом в освітніх правовідносинах можуть бути усі люди без винятку. Освітнє право захищає не тільки права осіб із типовим рівнем розвитку, які вступають в освітні правовідносини різного виду, але окремо визначає: права малолітніх дітей; дітей сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування; осіб з особливими освітніми потребами; неповнолітніх, які вийшли з місць позбавлення волі; дітей, які перебувають на довготривалому лікуванні; безпритульних дітей та ін. Даним суб'єктам освітніх правовідносин потрібен особливий механізм забезпечення їх права на освіту. Отже, уповноважена сторона в освітніх правовідносинах завжди представлена фізичною особою, яка реалізує своє суб'єктивне право на освіту. В окремих випадках від імені уповноваженої сторони виступають батьки чи інші законні представники, які, за словами В. Спаської: «своїми діями доповнюють власну неповну дієздатність осіб, які навчаються» [2, с. 185]. Питання щодо включення батьків до суб'єктного кола освітніх правовідносин є для теорії освітнього права спірним. Зокрема, нами вважається нереалістичним твердження В. Сирих про повну освітню дієздатність малолітніх дітей, оскільки вони самостійно, своїми діями засвоюють освітні програми, а їх батьки не беруть участі в освітньому процесі й тому ніяк не доповнюють дієздатність школярів [5, с. 88].

Безперечно, особи, які навчаються, володіють всіма правами і обов'язками та несуть відповідальність за дисциплінарні проступки і неналежне засвоєння освітньої програми. Батьки (законні представники) не повинні засвоювати освітні програми замість своїх дітей чи підопічних, але як правильно зауважує В. Спаська: «через об'єктивну необхідність активної, усвідомленої та цілеспрямованої участі в освітньому процесі осіб, які здобувають освіту, батьки малолітніх учнів також є його учасниками і, отже, учасниками освітніх відносин» [6].

На рівні міжнародного і національного права батьки наділені певними правами та обов'язками, які є доказом того,

Рис. 2. Права та обов'язки батьків як суб'єктів освітніх правовідносин

Джерело	Трактування
Міжнародні документи	
Загальна декларація прав людини ст. 26 п. 3	Батьки мають право пріоритету у виборі виду освіти для своїх малолітніх дітей.
Декларація прав дитини 7 принцип	
	Найкраще забезпечення інтересів дитини має бути керівним принципом для тих, хто відповідає за її освіту і навчання; ця відповідальність лежить насамперед на її батьках.
Конвенція про права дитини ст. 18 п. 1	Батько (-ки) або інші особи, які виховують дитину, несуть основну відповідальність за забезпечення в межах своїх здібностей і фінансових можливостей умов життя, необхідних для розвитку дитини.
Конвенція про боротьбу з дискримінацією в галузі освіти ст. 5 п. 1	Батьки і, у відповідних випадках, законні опікуни повинні мати можливість вільно обирати для своїх дітей навчальний заклад будь-якої форми власності, а також зобов'язані забезпечувати релігійне і моральне виховання дітей відповідно із їх власними переконаннями.
Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права ст. 13 п.3	Держави-учасниці зобов'язуються поважати свободу батьків (опікунів) обирати для своїх дітей не тільки засновані державою школи, але й інші школи, що відповідають мінімальним вимогам освіти.

Законодавство України	
Сімейний кодекс України ст. 150 п. 3	Батьки зобов'язані забезпечити здобуття дитиною повної загальної середньої освіти, готувати її до самостійного життя.
Кодекс України про адміністративні правопорушення ст. 184 ч. 1	Ухилення батьків або осіб, які їх замінюють, від виконання передбачених законодавством обов'язків щодо забезпечення необхідних умов життя, навчання та виховання неповнолітніх дітей тягне за собою попередження або накладення штрафу від одного до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Закон України «Про освіту» ст. 60	На кожного з батьків покладається однакова відповідальність за виховання, навчання і розвиток дитини.
Закон України «Про дошкільну освіту» ст. 8 п. 3	Батьки або особи, які їх замінюють, мають право: вибирати дошкільний навчальний заклад та форму здобуття дитиною дошкільної освіти; обирати і бути обраними до органів громадського самоврядування дошкільного навчального закладу; звертатися до відповідних органів управління освітою з питань розвитку, виховання і навчання своїх дітей...
Закон України «Про загальну середню освіту» ст. 29 п. 1, 2	Батьки або особи, які їх замінюють, мають право: вибирати навчальні заклади та форми навчання для неповнолітніх дітей...
Злісне ухилення батьків від виконання обов'язків щодо здобуття їх неповнолітніми дітьми повної загальної середньої освіти може бути підставою для позбавлення їх батьківських прав.	
Закон України «Про професійно-технічну освіту»	немає
Закон України Про вищу освіту»	немає

що вони є повноцінними суб'єктами окремих видів освітніх правовідносин.

Як зазначає В. Спаська, критерієм настання повної освітньої дієздатності є не вік, а факт одержання повної загальної середньої освіти [7]. Продовжуючи її думку, можна зробити висновок, що батьки, або особи, які їх замінюють, з моменту отримання їх дітьми повної загальної середньої освіти та продовження навчання у вищих навчальних закладах, перестають виступати у якості суб'єкта освітніх правовідносин. Підтвердженням є ст. 47 Закону України «Про вищу освіту» в якій законодавець до суб'єктів навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах відносить: науково-педагогічних, наукових, педагогічних, інших працівників вищих навчальних закладів, а також осіб, які навчаються.

Специфічними особливостями володіють відносини, що виникають у зв'язку із отриманням особами спеціальної професійно-технічної освіти. Особи, які, здобувши неповну середню освіту, вступають у ці правовідносини для того, щоб оволодіти не лише певною професією, а й здобути повну загальну середню освіту. Тому недаремно В. Спаська ставить питання про обсяг дієздатності осіб, які вступають у професійно-технічні відносини [8, с. 206].

Поставлене російською дослідницею питання є актуальним і для України. Адже Закон України «Про професійно-технічну освіту» серед суб'єктів даного виду освітніх правовідносин не вказує батьків. Вважаємо, що відсутність батьків у суб'єктному складі професійно-технічних правовідносин є серйозною прогалиною в українському освітньому законодавстві. На нашу думку, неповнолітні діти, які на базі професійно-технічного навчального закладу здобувають повну загальну середню освіту, не володіють повною освітньою дієздатністю. Тому до отримання повної загальної середньої освіти на базі професійно-технічного навчального закладу за батьками має зберігатися обсяг прав та обов'язків, передбачений Законом України «Про загальну середню освіту».

Особливим обсягом прав та обов'язків володіють бать-

ки дітей з особливими освітніми потребами. У науковій літературі США батьки дітей з особливими освітніми потребами визначені як важливі партнери в усіх аспектах освіти їхньої дитини [9, р. 13]. У процесі отримання дітьми спеціальної освіти їхні батьки є компетентними захисниками прав своїх дітей у відстоюванні права дитини на рівний доступ до якісної освіти, забезпечення економічної та соціальної незалежності дітей у майбутньому. Батьки мають право бути не тільки проінформовані у всіх аспектах навчання їх дітей а також брати активну участь: в оцінюванні й діагностиці дітей, у визначенні цілей і завдань на навчальний рік, оскільки батьки добре знають, що уміє робити їхня дитина й у чому вона потребує допомоги та ін.

З огляду на означене, можна констатувати, що батьки є повноцінними суб'єктами освітніх правовідносин, що визнано нормами міжнародного та національного права. Батьки або інші законні представники неповнолітніх дітей до отримання останніми основної загальної освіти мають право обирати форми навчання, освітню установу, в якій буде вчитися дитина, захищати її права й інтереси, брати участь в управлінні освітньою установою тощо. Але аналіз вітчизняного законодавства дає підставу стверджувати, що обсяг дієздатності батьків на всіх рівнях освіти неоднаковий.

Зобов'язаною стороною в освітніх правовідносинах завжди виступає навчальний заклад, який незалежно від форми власності діє на підставі ліцензії, та завжди представлений декількома особами. Обов'язковим учасником освітніх правовідносин є педагогічний працівник. Так, будучи зобов'язаною стороною щодо осіб, які навчаються, навчальний заклад та педагогічний працівник одночасно можуть вступати в інші правовідносини з іншим складом. Наприклад, педагогічний працівник вступає у трудові правовідносини з навчальним закладом, навчальний заклад – в адміністративні, земельні, фінансові, податкові та інші правовідносини задля організації навчального процесу.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.

Основою визначення системи суб'єктів освітньо-

го права є предмет правового регулювання даної галузі. Відповідно і при визначенні суб'єктів освітнього права ми скористалися його структурою, поділивши суб'єктів у системі освіти на два види: суб'єкти освітніх правовідносин та на суб'єктів у сфері освіти. Отже, до суб'єктів освітніх правовідносин слід віднести осіб, які навчаються (їх законних представників), навчальний заклад в межах якого особи, які навчаються реалізують своє право на освіту та педагогічний колектив. При цьому суб'єктами освітніх правовідносин можуть бути усі люди, оскільки освітнє право не містить інституту обмеженої дієздатності.

У відносинах у сфері освіти можуть брати участь

суб'єкти зазначені у схемі на рис. 1, а також Верховна Рада України, Президент, Уряд при визначенні освітньої політики. Головне завдання вищезазначених суб'єктів створення належних умов для успішної реалізації особою, яка навчається свого конституційного права на освіту.

На нашу думку, саме такий варіант класифікаційного розподілу дає системне уявлення про суб'єктів освітнього права України, дозволяє більш чітко з'ясувати їх сутність та взаємозв'язок між собою.

Теоретичні результати здобуті у даній роботі, визначили напрями подальших досліджень: проаналізувати правосуб'єктність учасників освітніх правовідносин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Киримова Е. А. Об образовательном праве [Электронный ресурс] / Е. А. Киримова // Право и образование. – 2005. – № 4. – Режим доступа : <http://www.lexed.ru/pravo/journ/0405/kirimova.doc>.
2. Спасская В. В. Объект и субъекты образовательного правоотношения // Правоведение. – 2006. – № 6. – С. 194–197.
3. Ягофаров Д. А. Образовательное нормотворчество и проблемы кодификации российского законодательства об образовании : монография [Электронный ресурс] / Ягофаров Д. А., Хридина Н. Н., Васильченко Е. А. – Екатеринбург : Федеральный центр образовательного законодательства, 2006. – Режим доступа : <http://www.lexed.ru/pravo/theory/normotvorchestvo>.
4. Хромов Д. В. Конституционное право граждан на профессиональное образование и особенности его реализации военнослужащими : фтвoref. дис...канд. юрид. наук : спец. 12.00.02. [Электронный ресурс] / Д. В. Хромов. - М., 2007. – Режим доступа : http://www.mosgu.ru/nauchnaya/publications/2007/abstract/Khromov_DV/.
5. Сырых В. М. Введение в теорию образовательного права / В. М. Сырых. – М. : Готика, 2002. – 340 с.
6. Спасская В. В. Содержание образовательного правоотношения [Электронный ресурс] / В. В. Спасская // Право и образование. – 2006. – № 6. – Режим доступа : <http://www.lexed.ru/pravo/journ/0606/spasskaya20066.doc>.
7. Спасская В. В. Образовательные правоотношения: вопросы теории [Электронный ресурс] / В. В. Спасская. – Режим доступа : http://lexed.ru/pravo/theory/spasskaya_2005/.
8. Спасская В. В. Правовое регулирование образовательных отношений: теоретико-правовое исследование : дис...докт. юрид. наук : 12.00.01 / Спасская Вероника Всеволодовна. – М., 2007. – 445 с.
9. Kunz D. Educational Rights and Responsibilities: Understanding Special Education in Illinois [Electronic resource] / Deb Kunz. – Code of access : www.isbe.net/spec-ed/pdfs/parent_guide.

УДК 340.11. (477)

ПРАВОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

THE LEGAL POLICY OF UKRAINE IN CONDITIONS OF GLOBALIZATION

Удовика Л.Г.,

*кандидат філософських наук, доцент,
завідувач кафедри історії і теорії держави та права
Запорізького національного університету*

Стаття присвячена дослідженню проблем і перспектив формування правової політики в умовах глобалізації. Автор обґрунтовує тезу, що нагальними є розробка й прийняття Концепції правової політики, яка враховуватиме тенденції глобалізації й стратегію євроінтеграції. Концепція правової політики стане підґрунтям для розробки концепцій правотворчої, правореалізаційної, правової політики у сфері захисту прав людини та ін.

Ключові слова: глобалізація, правова політика, правова система, правова ідеологія.

Статья посвящена исследованию проблем и перспектив формирования правовой политики в условиях глобализации. Автор обосновывает тезис, что неотложными являются разработка и принятие Концепции правовой политики, учитывающей тенденции глобализации и стратегии евроинтеграции. Концепция правовой политики станет основой для разработки концепций правотворческой правореализационной, правовой политики в сфере защиты прав человека и др.

Ключевые слова: глобализация, правовая политика, правовая система, правовая идеология.

The article is devoted to research problems and prospects of forming legal policy in conditions of globalization. The author grounds a thesis, that there is the need for development and acceptance the Conception of legal policy, which will take into account the tendencies of globalization and strategy of eurointegration. Conception of legal policy will become subsoil for development such conceptions as lawmaking, lawrealization, legal policy in the field of defence human rights and other.

Key words: globalization, legal policy, legal system, legal ideology, legal standards.

Глобалізація як визначальна тенденція сучасного світового розвитку істотно впливає на національну правову систему, спричиняє змістовні й функціональні трансформації основних компонентів правової системи, детермінує низку гострих і суперечливих проблем, від вирішення яких залежить подальший розвиток України як суверенної, незалежної, демократичної, правової соціальної держави. Правова політика є основоположним компонентом функціонування ефективної правової системи суспільства в умовах глобалізації. Цілком закономірно, що сучасні вчені наголошують що «взаємодія правової системи й

правової політики має ключове значення для ефективного проведення правових перетворень, для конструктивного формування у посилення правової державності [1, с. 382–383], вбачають у правовій політиці потужний інструмент перетворень. Можна погодитися із тезою А. Малько, який зазначає, що сьогодні не виникає запитання, потрібна чи ні державна правова політика. Виникає питання, якою вона має бути в сучасних умовах, якою має бути її методологія і теорія, характеристика, зміст і вимір тощо [2, с. 30].

Нажаль, сучасний досвід правового розвитку України свідчить про існування низки гострих проблем як у тлу-